

Redu-Nieuwsbrief juni 2026

1. Basisverzekering arbeidsongeschiktheid voor zelfstandigen

Het kabinet heeft aangekondigd dat er een betaalbare basisverzekering voor arbeidsongeschiktheid voor zelfstandigen komt. Veel ondernemers vragen zich af: wordt deze verzekering verplicht, wat kost het en wat betekent dit voor mijn onderneming?

Waarom komt er een basisverzekering?

Veel zelfstandig ondernemers hebben geen verzekering tegen arbeidsongeschiktheid. Volgens het kabinet is ongeveer driekwart van de zelfstandigen niet verzekerd tegen langdurige ziekte of een ongeval. Vaak vinden ondernemers de premie te hoog of worden zij vanwege leeftijd of gezondheid niet geaccepteerd door een verzekeraar.

Wie als ondernemer langdurig ziek wordt, krijgt geen loon doorbetaald zoals werknemers dat wel krijgen. Zonder verzekering kan het inkomen volledig wegvallen. Dat kan grote financiële gevolgen hebben.

Het kabinet wil daarom een basisverzekering invoeren die zelfstandigen een sociaal vangnet biedt als zij arbeidsongeschikt raken. Deze verzekering moet zorgen voor een minimuminkomen en voorkomen dat ondernemers uiteindelijk afhankelijk worden van de bijstand.

Wat houdt de basisverzekering in?

De nieuwe regeling – vaak de Basisverzekering arbeidsongeschiktheid zelfstandigen (BAZ) genoemd – is bedoeld als een eenvoudige basisverzekering. Deze verzekering biedt een uitkering tot maximaal het niveau van het wettelijk minimumloon wanneer u langdurig arbeidsongeschikt bent.

Volgens de huidige plannen bedraagt de premie ongeveer 5,4% van de winst uit onderneming, met een maximum van ongeveer € 171 bruto per maand. Verdient u minder, dan betaalt u ook minder premie.

De uitkering start niet direct. In de plannen geldt een wachttijd van twee jaar voordat u recht heeft op een uitkering. In die periode moet u uw inkomen dus zelf opvangen, bijvoorbeeld met spaargeld of een aanvullende verzekering.

De verzekering loopt tot de AOW-leeftijd. Wordt u blijvend arbeidsongeschikt, dan kan de uitkering dus doorlopen tot dat moment.

Voor wie geldt de regeling?

De basisverzekering is vooral bedoeld voor ondernemers die inkomstenbelasting betalen over hun winst, zoals eenmanszaken en veel zzp'ers.

Niet iedere ondernemer valt onder de regeling. In de plannen gelden bijvoorbeeld deze uitzonderingen:

- ondernemers die werken via een BV;
- ondernemers die al een passende private arbeidsongeschiktheidsverzekering hebben;
- ondernemers die naast hun onderneming ook in loondienst werken en al verzekerd zijn.

U kunt meestal ook kiezen voor een private verzekering. Als die minimaal dezelfde dekking biedt, hoeft u niet verplicht deel te nemen aan de publieke basisverzekering.

Wanneer gaat de regeling in?

De basisverzekering is nog niet ingevoerd. Het wetsvoorstel moet nog door de Tweede Kamer en Eerste Kamer worden behandeld.

De verwachting is dat de regeling pas rond 2030 daadwerkelijk ingaat. Tot die tijd blijft het afsluiten van een arbeidsongeschiktheidsverzekering vrijwillig. Dit betekent dat u nu nog zelf kunt bepalen hoe u het risico van arbeidsongeschiktheid afdekt.

Aandachtspunten

- Door de wachttijd van twee jaar is een financiële buffer belangrijk. Denk aan spaargeld of een andere regeling om uw kosten te kunnen betalen als u tijdelijk niet kunt werken.
 - Heeft u al een arbeidsongeschiktheidsverzekering? Controleer dan of deze aansluit bij uw wensen. Mogelijk kunt u deze blijven gebruiken wanneer de nieuwe regeling ingaat.
 - Sommige ondernemers kiezen voor alternatieven zoals:
 - een broodfonds;
 - een particuliere arbeidsongeschiktheidsverzekering;
 - een combinatie van sparen en verzekeren.Let er wel op dat niet iedere regeling straks automatisch als vervanging van de basisverzekering geldt.
 - Het kan verstandig zijn om nu al na te denken over uw inkomenszekerheid. De kosten van arbeidsongeschiktheid kunnen namelijk oplopen tot vele jaren aan gemiste inkomsten.
-

2. Fiscus let extra op zakelijke kosten.

De Belastingdienst besteedt bij de controle van belastingaangiften van mkb-ondernemers extra aandacht aan de beoordeling van zakelijke kosten. Wat betekent dit voor u en hoe voorkomt u problemen?

De Belastingdienst voert regelmatig steekproeven uit bij aangiften van ondernemers in het mkb. Daarbij kijkt de Belastingdienst nadrukkelijk naar de aftrek van zakelijke kosten. Dit blijkt uit recente berichtgeving.

Voor u als ondernemer is dat belangrijk. Veel kosten zijn aftrekbaar, maar alleen als ze echt zakelijk zijn en goed zijn onderbouwd.

Wanneer zijn kosten zakelijk?

Kosten zijn alleen aftrekbaar als ze een duidelijk verband hebben met uw onderneming. Denk aan:

- inkoop van goederen;
- kosten voor personeel;
- zakelijke huur of lease;
- marketing en reclame.

Twijfelgevallen komen vaak voor. Bijvoorbeeld bij:

- gemengd gebruik (zoals een telefoon of auto);
- representatiekosten;
- kosten voor eten en drinken.

Kosten met een privé-element zijn vaak maar gedeeltelijk of helemaal niet aftrekbaar.

Bij steekproeven kijkt de Belastingdienst onder meer naar:

- opvallend hoge kostenposten;
- kosten die niet passen bij de branche;
- kosten zonder duidelijke onderbouwing;
- privé-uitgaven die als zakelijk zijn geboekt.

In de praktijk ziet de Belastingdienst vaak dezelfde fouten terugkomen:

- privéboodschappen boeken als zakelijke kosten;
- kosten zonder bon of factuur opvoeren;
- alle autokosten volledig aftrekken terwijl er ook privégebruik is;
- representatiekosten volledig aftrekken terwijl er beperkingen gelden.

Deze fouten kunnen leiden tot correcties en soms boetes.

Zorg voor een goede administratie

U moet altijd kunnen aantonen dat kosten zakelijk zijn. Dat doet u met een goede administratie. Zorg in ieder geval voor:

- facturen met naam en datum;
- betaalbewijzen;
- een duidelijke omschrijving van de kosten;
- eventueel aanvullende toelichting (bijv. met wie u een afspraak had).

Noteer bij twijfelgevallen direct waarom een uitgave zakelijk is. Achteraf reconstrueren is vaak lastig.

Sommige kosten krijgen extra aandacht van de fiscus, zoals:

- kosten voor eten, drinken en representatie;
- kosten voor kleding;
- kosten voor werkruimte thuis;
- autokosten.

Bij deze posten is het extra belangrijk dat u de regels goed toepast.

Hoe voorkomt u problemen?

Hanteer een aantal eenvoudige regels:

- Splits privé en zakelijk zo veel mogelijk.
- Gebruik bij voorkeur een aparte zakelijke rekening.
- Wees kritisch: zou u deze kosten ook maken zonder uw onderneming?
- Controleer uw administratie regelmatig.

Praktische tips

- Bewaar alle bonnen en facturen digitaal en overzichtelijk.
- Noteer bij twijfel direct de zakelijke reden.
- Controleer elk kwartaal uw kostenposten.
- Wees voorzichtig met gemengde kosten.

3. Klopt uw SBI-code nog?

Uw SBI-code lijkt misschien een detail in uw Handelsregisterinschrijving, maar de gevolgen van een verkeerde code kunnen groot zijn. Loopt u subsidie mis? Keert uw verzekeraar niet uit? Wat moet u weten?

Wat is een SBI-code?

Elke ondernemer die zich inschrijft bij de Kamer van Koophandel krijgt een SBI-code. SBI staat voor Standaard Bedrijfsindeling. De code bestaat uit vijf cijfers en geeft aan wat de activiteiten van uw bedrijf zijn. U omschrijft bij de inschrijving wat u doet en de Kamer van Koophandel koppelt daar de bijpassende code aan.

De eerste twee cijfers geven een brede sector aan. De cijfers daarna worden steeds specifieker. Een stukadoor heeft bijvoorbeeld de code 43310: '43' staat voor specialistische bouwactiviteiten, '433' voor afwerking van gebouwen en '43310' voor stukadoors specifiek.

Heeft u meerdere activiteiten, dan kunt u ook meerdere SBI-codes hebben: één voor uw hoofdactiviteit en aparte codes voor nevenactiviteiten.

Waarom is uw SBI-code zo belangrijk?

Veel organisaties gebruiken uw SBI-code om beslissingen over uw bedrijf te nemen. Dat gaat verder dan u misschien denkt.

Verzekeraars bepalen mede op basis van uw SBI-code hoe hoog uw premie is. Maar ook of zij bij een schadeclaim uitkeren. Voert u werkzaamheden uit die niet aansluiten bij uw geregistreerde activiteiten, dan bent u daarvoor niet verzekerd.

Banken kijken naar uw SBI-code bij de beoordeling van een lening of zelfs bij het openen van een bankrekening. Een onjuiste code kan ertoe leiden dat een aanvraag wordt afgewezen.

De Belastingdienst gebruikt uw SBI-code om te beoordelen of u verplicht bent btw in rekening te brengen. Een verkeerde code kan betekenen dat u onterecht vrijgesteld bent van btw. Als de Belastingdienst dat ontdekt, volgt een naheffing. Omgekeerd kan het ook voorkomen dat u onterecht btw in rekening brengt bij klanten, terwijl dat helemaal niet hoeft.

Bij overheidssteun voor bepaalde sectoren kijkt de overheid naar uw SBI-code. Heeft u de verkeerde code, dan valt u buiten de boot, ook als uw activiteiten inhoudelijk wel degelijk in aanmerking zouden komen.

Verschillende beroepen en branches hebben een vergunning nodig. Denk aan horecabedrijven, apotheken en taxibedrijven. Een onjuiste SBI-code kan ertoe leiden dat u de benodigde vergunning niet krijgt.

Sommige beroepsgroepen hebben een verplichte pensioenregeling, zoals huisartsen, fysiotherapeuten, stukadoors en schilders. Valt u op basis van uw SBI-code in zo'n groep, dan bent u verplicht pensioen op te bouwen bij het betreffende beroepspensioenfonds. Doet u dat niet, dan kan het fonds de niet betaalde premies alsnog opeisen, ook met terugwerkende kracht.

In het omgevingsplan van een locatie staat welke bedrijfsactiviteiten op die plek zijn toegestaan. Per milieucategorie horen bepaalde SBI-codes. Wilt u een bedrijf starten op een specifieke locatie, controleer dan of uw SBI-code past binnen het omgevingsplan van die plek.

Wijziging SBI-codes in 2025

In september 2025 heeft de Kamer van Koophandel alle SBI-codes herzien en automatisch aangepast. De codes bestaan nu allemaal uit vijf cijfers in plaats van vier. Daarmee zijn ook de beschrijvingen van activiteiten scherper geworden en zijn er nieuwe codes toegevoegd voor sectoren die de afgelopen jaren zijn ontstaan.

De Kamer van Koophandel heeft de codes automatisch omgezet. U hoeft daar zelf niets voor te doen. Toch is het verstandig te controleren of de nieuwe code nog steeds aansluit bij wat u werkelijk doet. Heeft u dat nog niet gedaan, doe het dan nu alsnog via Mijn KVK op [KVK - Kamer van Koophandel | KVK](#)

Sommige codes zijn gesplitst of samengevoegd. Zo is de code voor handel in en reparatie van auto's (SBI 45) opgeheven en verdeeld over codes voor groothandel, detailhandel en reparaties. Bent u actief in zo'n sector, dan is extra controle zeker op zijn plaats.

Wat doet u als uw code niet klopt?

Klopt uw SBI-code niet, dan kunt u dit zelf wijzigen via Mijn KVK. Beschrijf uw activiteiten duidelijk en zo concreet mogelijk, want de Kamer van Koophandel bepaalt op basis van uw omschrijving welke code het best past. Gebruik geen vaktaal en beschrijf alleen activiteiten die u ook werkelijk uitvoert.

Het aanpassen van uw code bij de Kamer van Koophandel kost niets. Let er wel op dat een wijziging gevolgen kan hebben voor uw verzekeringen, bankrelatie, pensioenfonds aansluiting en eventuele vergunningen. Informeer deze partijen tijdig.

Bent u er al een tijdje mee bezig met een andere activiteit dan in uw registratie staat, dan kunt u de SBI-code in bepaalde gevallen met terugwerkende kracht laten aanpassen. U moet dan wel kunnen aantonen dat u de activiteiten daadwerkelijk heeft uitgevoerd, bijvoorbeeld met facturen en omzetgegevens.

Praktische tips

- Controleer uw huidige SBI-code via het openbare Handelsregister of via Mijn KVK.
 - Zoek via de SBI-zoektool van het CBS op [Standaard Bedrijfsindeling \(SBI\) | CBS](#) welke code bij uw activiteiten past.
 - Bent u van plan nieuwe activiteiten op te starten? Geef dit dan direct door aan de Kamer van Koophandel, zodat uw verzekering en andere contracten hierop kunnen worden aangepast.
 - Controleer na een wijziging ook of uw verzekeringspolissen nog aansluiten bij uw activiteiten.
-

4. Reiskostenvergoeding omhoog

De gerichte vrijstelling voor reiskosten stijgt met € 0,02 naar € 0,25 per kilometer. Deze verhoging wordt onderdeel van het Belastingplan 2027. Hierop vooruitlopend heeft de staatssecretaris van Financiën deze maatregel alvast goedgekeurd in een beleidsbesluit. Daardoor kunnen werkgevers nu al met terugwerkende kracht tot 1 januari 2026 € 0,25 per kilometer onbelast vergoeden. De vergoeding kunnen werkgevers geven voor alle vervoer in het kader van de dienstbetrekking, inclusief woon-werkverkeer. En het bedrag geldt voor ritten die de werknemer met de privéauto maakt, maar ook als de werknemer reist met het openbaar vervoer, met de (motor)fiets of gewoon naar zijn werk loopt. Om de verhoogde gerichte vrijstelling ook voor reiskosten toe te kunnen passen over tijdvakken van het lopende kalenderjaar die al zijn verstreken, mogen werkgevers correctieberichten indienen.

Bovendien kunnen werkgevers de extra € 0,02 per kilometer met terugwerkende kracht onbelast uitbetalen aan werknemers. Hoe je hiermee om moet gaan in de aangifte loonheffingen, hangt af van de situatie. Stel dat je sinds 1 januari 2026 € 0,23 of minder per kilometer vergoed aan jouw werknemers? Dan mag je een verhoging tot en met € 0,25 alsnog onbelast vergoeden bij de volgende loonbetaling. Als je meer dan € 0,23 vergoedde en het meerdere als belast loon voor de werknemer verwerkte, mag je nu voor elk aangiftetijdvak het loon en de ingehouden loonheffingen verlagen met € 0,02 per kilometer. Dit kan door een loonaangifte over die tijdvakken te corrigeren.

Heb je meer dan € 0,23 vergoed en het meerdere aangewezen als eindheffingsloon ten laste van de vrije ruimte? En heb je daarover al 80% eindheffing betaald? Dan mag je de betaalde eindheffing over € 0,02 per kilometer verrekenen in een volgende aangifte loonheffingen. Er komt dan ook een kleiner deel van de kilometervergoeding ten laste van de vrije ruimte. Bij een als eindheffingsloon aangewezen vergoeding van bijvoorbeeld € 0,30 per kilometer, gaat voor het hele jaar dus nog maar € 0,05 in plaats van € 0,07 per kilometer af van de vrije ruimte. Maak je gebruik van de salderingsregeling, ook dan moet je met terugwerkende kracht vanaf 1 januari uitgaan van € 0,25 per kilometer, net zoals bij een reiskostenvergoeding via een cafetariaregeling. In dat laatste geval mag je eerdere aangiften loonheffingen corrigeren.

5. Bereid je voor op Pseudo-eindheffing auto's

Per 2027 komt er een pseudo-eindheffing in de loonbelasting voor auto's van de zaak die rijden op fossiele brandstof. Het gaat om een eindheffing van 12% van de cataloguswaarde van de auto. Hiermee wil de regering werkgevers stimuleren om elektrische auto's ter beschikking te stellen in plaats van auto's die CO₂ uitstoten. De eindheffing geldt voor auto's die je vanaf 1 januari 2027 ter beschikking stelt. Als je vóór 2027 een auto ter beschikking stelt, geldt een overgangsregeling tot 17 september 2030. Uit onderzoek van leasemaatschappij Ayvens blijkt dat de helft van organisaties geen concreet plan heeft of niet weet welke stappen nodig zijn om de financiële gevolgen van de extra heffing op te vangen. Vooral organisaties met een klein wagenpark blijven achter. Werkgevers die al maatregelen treffen, richten zich op het stimuleren van elektrisch rijden, het aanpassen van de auto- of mobiliteitsregeling en het aanpassen van hun wagenpark.

Daarnaast constateert de Vereniging Zakelijke Rijders (VZR) een ander probleem bij invoering van de pseudo-eindheffing. Volgens de VZR belemmert de eindheffing het 'doorschuiven' van leaseauto's als een werknemer van baan wisselt. Op dit moment hoeft een leasecontract niet voortijdig te worden beëindigd, maar kan een werknemer een leaseauto vaak zonder extra kosten meenemen naar een nieuwe werkgever.

Deze eindheffing geldt ook voor gebruikte leaseauto's. Dit betekent volgens de VZR dat werknemers die van baan wisselen de auto straks niet mee kunnen nemen naar de nieuwe werkgever en als gevolg daarvan geconfronteerd worden met de afkoopsom van het leasecontract. Hoewel organisaties de pseudo-eindheffing formeel niet op werknemers mogen verhalen, krijgen werknemers op deze manier toch onbedoeld de rekening. De VZR pleit daarom in een brief aan de staatssecretaris van Financiën voor een uitzonderingsbepaling.

6. Klant betaalt niet: wat nu

Een klant of afnemer die niet betaalt, kost u tijd, geld en energie. Wanneer schakelt u een incassobureau in, wat mag zo'n bureau eigenlijk doen en waar moet u op letten? Dit zijn de vragen die elke ondernemer vroeg of laat tegenkomt.

Voordat u een incassobureau inschakelt, moet u zelf actie ondernemen. Stuur uw klant eerst een schriftelijke aanmaning. Daarin vermeldt u het openstaande bedrag, de uiterste betaaldatum (minimaal 14 dagen na ontvangst van de aanmaning) en een waarschuwing dat u bij uitblijven van betaling incassokosten in rekening brengt.

Deze aanmaningsstap is wettelijk verplicht als u wilt dat uw klant de buitengerechtelijke incassokosten moet betalen. Slaat u deze stap over, dan riskeert u dat u die extra kosten zelf moet dragen.

Buitengerechtelijke incassokosten

Voor consumenten (particulieren) gelden wettelijke maximumtarieven voor buitengerechtelijke incassokosten. De tarieven zijn gebaseerd op de hoogte van de vordering:

- over de eerste € 2.500: 15%, minimaal € 40;
- over het meerdere tot € 5.000: 10%;
- over het meerdere tot € 10.000: 5%;
- over het meerdere tot € 200.000: 1%;
- over het meerdere boven € 200.000: 0,5%, maximaal € 6.775.

Als uw klant een ondernemer is, kunt u in principe hogere kosten overeenkomen, mits u dat in uw algemene voorwaarden of contract heeft vastgelegd. Heeft u dat niet gedaan, dan gelden ook voor zakelijke schuldenaren de wettelijke tarieven als richtlijn.

Hoe kiest u een betrouwbaar incassobureau?

Betrouwbare bureaus zijn aangesloten bij de Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen (NVI) of de Stichting Netwerk Gerechtsdeurwaarders (NNG). Leden zijn gebonden aan gedragsregels en een klachtenprocedure.

Vraag vooraf om een volledig overzicht van kosten. Rekent het bureau een percentage over het geïnde bedrag? Is er een 'no cure, no pay'-regeling? Zijn er opstartkosten of abonnementskosten? Let op: als het bureau kosten in rekening brengt die niet op uw debiteur te verhalen zijn, betaalt u die zelf.

Aandachtspunten

- Soms is een openstaande factuur het gevolg van een misverstand, een administratieve fout of tijdelijke betalingsproblemen. Overweeg vóór inschakeling van een incassobureau of u de relatie wilt bewaren. Een telefonisch contact of een betalingsregeling kan de situatie soms sneller oplossen.
- Sommige incassobureaus hanteren een agressieve aanpak die klanten afschrikt. Als u waarde hecht aan een professionele benadering, geef dat dan expliciet aan bij de opdrachtverlening.
- Bij het inschakelen van een incassobureau deelt u klantgegevens, zoals naam, adres en betalingshistorie. Dat valt onder de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Zorg dat u een verwerkersovereenkomst sluit met het incassobureau als dat persoonsgegevens namens u verwerkt. Een betrouwbaar bureau heeft zo'n overeenkomst standaard beschikbaar.
- Als een debiteur blijft weigeren te betalen, heeft een incassobureau geen bevoegdheid om beslag te leggen of dwangmaatregelen te treffen. Daarvoor is een gerechtelijke procedure nodig via een deurwaarder en eventueel de rechter. Sommige grotere incassobureaus werken samen met gerechtsdeurwaarders en kunnen het dossier bij onvoldoende resultaat overdragen aan de rechtbank.

Praktische tips

- Zorg dat uw facturen altijd een duidelijke betaaltermijn vermelden.
 - Leg in uw algemene voorwaarden vast dat bij wanbetaling incassokosten en rente worden berekend.
 - Bewaar alle correspondentie met de debiteur zorgvuldig: dit is uw bewijspositie.
 - Controleer of een vordering nog niet is verjaard voordat u een incassobureau inschakelt. Voor handelsvorderingen geldt doorgaans een verjaringstermijn van vijf jaar.
-

7. Klant betaalt niet: wat betekent dit voor de BTW?

Als btw-ondernemer werkt u met het zogeheten 'factuurstelsel'. Dit houdt in dat u btw moet afdragen op het moment dat u een factuur verstuurt, ook als uw klant nog niets heeft betaald. U wacht dus niet tot de betaling binnenkomt. Dit kan uw liquiditeit flink onder druk zetten, zeker als u veel facturen heeft openstaan. Gelukkig biedt de wet een oplossing voor het geval een klant uiteindelijk niet betaalt.

Klant betaalt niet: btw terugvragen

Betaalt uw klant uw factuur niet, dan kunt u de eerder afgedragen btw terugvragen bij de Belastingdienst. U heeft daarvoor geen apart schriftelijk verzoek nodig. U verwerkt de teruggaaf gewoon in uw reguliere btw-aangifte.

U mag de btw terugvragen zodra duidelijk is dat uw klant de factuur niet meer zal betalen. Denk aan een faillissement van uw klant. In dat geval vraagt u de btw terug in de aangifte over het tijdvak waarin het faillissement is uitgesproken. U hoeft niet te wachten tot een jaar verstreken is.

Staat nog niet vast dat uw klant niet betaalt, maar is de betalingstermijn wel al meer dan een jaar verstreken? Dan geldt de vordering automatisch als oninbaar en mag u de btw terugvragen. Op de factuur staat vaak een betalingstermijn vermeld, zoals 14 of 30 dagen. Staat er geen termijn op de factuur, dan geldt een wettelijke termijn van 30 dagen na ontvangst van de factuur door uw klant. Tel daarna één jaar op en u weet wanneer u uiterlijk de btw kunt terugvragen.

Voorbeeld.

U verstuurt op 1 februari 2025 een factuur van € 12.100 (inclusief € 2.100 btw). De betalingstermijn is 30 dagen, dus de uiterste betaaldatum is 3 maart 2025. Betaalt uw klant niet, dan kunt u de btw uiterlijk terugvragen in de aangifte over het eerste kwartaal van 2026, als de factuur op 3 maart 2026 nog steeds niet betaald is.

U neemt het bedrag op als negatieve omzet met het bijbehorende negatieve btw-bedrag in rubriek 1a (21%) of 1b (9%) van uw btw-aangifte. U kunt de teruggaaf ook opnemen als voorbelasting in rubriek 5b. Kies één methode en pas die consequent toe.

Betaalt uw klant de factuur toch nog, nadat u de btw heeft teruggevraagd? Dan moet u de btw opnieuw afdragen in de aangifte over het tijdvak waarin de betaling binnenkomt.

Pas op: vordering omzetten in lening

Spreekt u met uw klant af dat de openstaande factuur wordt omgezet in een lening? Pas dan op. De Belastingdienst beschouwt dit als een betaling van de factuur. U kunt de btw dan niet meer terugvragen. En heeft u de btw al teruggevraagd, dan moet u die terugbetalen aan de Belastingdienst. Dit geldt ook als de klant de lening later niet terugbetaalt.

Geeft u een deel van uw vordering prijs via een schuldeisersakkoord, dan vervalt ook uw recht op btw-teruggaaf voor dat deel.

U betaalt zelf niet: btw terugbetalen

Er is ook een keerzijde. Heeft u een inkoopfactuur van uw leverancier ontvangen en de btw daarop al afgetrokken als voorbelasting? Dan mag u die btw alleen houden als u de factuur ook daadwerkelijk betaalt. Betaalt u de factuur uiteindelijk niet of slechts gedeeltelijk? Dan moet u de afgetrokken btw terugbetalen.

Dit moet uiterlijk één jaar na de betalingstermijn van de factuur. Dus houd uw onbetaalde inkoopfacturen goed bij. Betaalt u de factuur later alsnog, dan kunt u de btw opnieuw aftrekken als voorbelasting.

Praktische tips

- Controleer bij elke btw-aangifte uw debiteurenadministratie. Zijn er facturen waarvan de betalingstermijn inmiddels meer dan een jaar verstreken is? Dan moet u de btw terugvragen in de aangifte over dat tijdvak. Te laat vragen kan betekenen dat het recht op teruggaaf vervalt.
- Bewaar bewijs van uw incassopogingen, zoals aanmaningen, e-mails en correspondentie. Dit kan van belang zijn als de Belastingdienst vragen stelt.
- Vraag de btw zo snel mogelijk terug als duidelijk is dat een klant niet meer betaalt. U hoeft niet te wachten tot de één-jaarstermijn verstreken is.

- Controleer ook uw eigen onbetaalde inkoopfacturen. Staan er facturen open waarvan de betaaltermijn bijna een jaar verstreken is? Betaal deze dan op tijd of verwerk de terugbetaling van de voorbelasting in uw btw-aangifte.
 - Boek de btw op oninbare vorderingen bij voorkeur op een aparte grootboekrekening. Dit maakt het makkelijker om het overzicht te bewaren.
-

8. Bestelauto met dubbele cabine: let op de zijruiten.

De Belastingdienst heeft onlangs een kennisgroepstandpunt geactualiseerd over het tellen van zijruiten in de laadruimte van een bestelauto met dubbele cabine. Wanneer is dit van belang? Wat zijn de fiscale gevolgen als uw bestelauto niet aan de eisen voldoet?

Heeft u een bestelauto met dubbele cabine in uw onderneming? Dan betaalt u voor de motorrijtuigenbelasting (MRB) en de belasting van personenauto's en motorrijwielen (BPM) een lager tarief dan voor een personenauto. Maar dat lagere tarief geldt alleen als uw bestelauto aan bepaalde inrichtingseisen voldoet. Één van die eisen gaat over het aantal zijruiten in de laadruimte. Voldoet u niet aan die eis, dan wordt uw bestelauto fiscaal gezien als personenauto en dat kan u een flinke naheffing opleveren.

De Belastingdienst heeft op 7 mei 2026 een eerder standpunt over dit onderwerp geactualiseerd (kenmerk KG:013:2026:1). Reden genoeg om dit onderwerp eens goed uit te leggen.

Wat zijn de inrichtingseisen voor een bestelauto?

Om als bestelauto te worden aangemerkt, moet uw voertuig aan een aantal eisen voldoen. Die eisen staan in de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen (Wet BPM 1992) en de Wet Motorrijtuigenbelasting 1994 (Wet MRB 1994). De eisen gaan over de afmetingen van de laadruimte, de aanwezigheid van een tussenschot en het aantal zijruiten.

De Belastingdienst maakt onderscheid tussen vier soorten bestelauto's: grote bestelauto's, kleine bestelauto's, kleine bestelauto's met een hoog dak en bestelauto's met een dubbele cabine. Voor elke categorie gelden iets andere eisen ([Eisen motorrijtuigenbelasting aan ombouw en inrichting bestelauto | Belastingdienst](#)). In dit artikel gaan we in op de bestelauto met een dubbele cabine. Dit is een bestelauto met een extra rij zitplaatsen.

Aan de rechterzijde van de laadruimte mag bij een bestelauto met dubbele cabine maximaal één zijruit aanwezig zijn. Aan de linkerzijde mag helemaal geen zijruit aanwezig zijn. Zijn er van fabriekswege meer zijruiten aangebracht, dan moeten deze worden verwijderd en vervangen door vaste, ondoorzichtige panelen die op onverbreekelijke wijze met de carrosserie zijn verbonden. 'Onverbreekelijk' betekent dat u de panelen niet kunt verwijderen zonder te zagen of te breken. Schroeven, klemmen of bouten zijn dus niet toegestaan.

Wat was de vraag in het geactualiseerde standpunt?

In de laadruimte van een bepaalde bestelauto met dubbele cabine zitten aan de rechterzijde twee afzonderlijke zijruiten, gescheiden door een vaste raamstijl. Om aan de inrichtingseisen te voldoen, zijn deze twee oorspronkelijke zijruiten verwijderd. De raamstijl zelf is blijven zitten. Aan de buitenkant van de laadruimte is vervolgens één grote zijruit aangebracht.

Telt dit als één zijruit of als twee? En voldoet de auto daarmee aan de inrichtingseisen voor een bestelauto?

Ja, de auto kwalificeert als bestelauto. Als men van buitenaf naar de laadruimte kijkt, is er immers maar één zijruit zichtbaar. Het feit dat er aan de binnenkant nog een raamstijl aanwezig is, doet daar niet aan af. De beoordeling vindt plaats op basis van de buitenkant van de carrosserie.

Wat zijn de gevolgen als uw bestelauto niet voldoet?

Als uw bestelauto niet aan de inrichtingseisen voldoet, wordt het voertuig fiscaal aangemerkt als personenauto. Dat heeft de volgende gevolgen:

- U betaalt motorrijtuigenbelasting naar het hogere tarief voor personenauto's, inclusief provinciale opcenten.
- Als voor de bestelauto eerder BPM-teruggaaf is verleend, moet u de rest-BPM terugbetalen.
- De bijtelling voor privégebruik van de auto kan veranderen, omdat de bijtellingsregels voor personenauto's en bestelauto's kunnen verschillen.

Bouwt u uw bestelauto om, bijvoorbeeld door extra zitplaatsen of zijruiten toe te voegen? Controleer dan altijd eerst of uw auto daarna nog steeds aan de inrichtingseisen voldoet. Doet u dat niet, dan riskeert u een naheffing van BPM en MRB.

Praktische tips

- Heeft u een bestelauto met dubbele cabine? Kijk dan hoeveel zijruiten er aan de rechterkant van de laadruimte zichtbaar zijn aan de buitenzijde. Is dat er één, dan voldoet u aan de eis. Zijn er meer zijruiten zichtbaar, dan moet u actie ondernemen.
 - Uit het geactualiseerde standpunt van de Belastingdienst blijkt dat de beoordeling plaatsvindt op basis van wat van buitenaf zichtbaar is. Zijn er van buitenaf twee zijruiten zichtbaar, dan telt dat als twee. Bent u aan de binnenkant iets van plan, zoals het aanbrengen van panelen? Zorg er dan altijd voor dat de situatie aan de buitenkant klopt.
 - Wilt u uw bestelauto ombouwen zodat die aan de inrichtingseisen voldoet? Overweeg dan om dat te laten doen door een erkend bedrijf dat verstand heeft van de fiscale eisen. De panelen moeten immers op de juiste manier worden aangebracht: op onverbreekelijke wijze, zoveel mogelijk rondom, direct aan de carrosserie. Een foute ombouw wordt door de Belastingdienst bij een controle direct afgewezen.
 - Als de laadruimte van uw bestelauto niet is voorzien van zijruiten of alleen aan de rechterkant van één zijruit is voorzien, mag u aan de buitenkant van de laadruimte wel glaslookpanelen of panelen van glas (met E-keurmerk) monteren.
-

9. De fiscale behandeling van de (thuis)laadpaal

Om de overstap naar elektrisch rijden te stimuleren, kun je je werknemers niet alleen een elektrische auto aanbieden, maar ook een laadpaal bij hen thuis. Hoewel de werking van de bijtelling voor het privégebruik van de auto bij veel werkgevers (en werknemers) bekend is, roept de fiscale waardering van de (thuis)laadpaal nog wel eens wat vragen op. Tijd dus om op zoek te gaan naar de antwoorden.

Om de vragen die spelen rondom het beschikbaar stellen van een laadpaal aan huis duidelijker te maken en te beantwoorden wordt in dit artikel uitgegaan van een werkgever die elektrisch rijden op verschillende manieren stimuleert bij zijn werknemers. Deze werkgever heeft twee werknemers in dienst; Anna en Bo. Anna maakt gebruik van de groene leaseregeling die de werkgever aanbiedt en kiest voor de elektrische auto 'EV4U'. Zij zal de auto zowel zakelijk als privé gebruiken. Het voordeel van dit privégebruik wordt verloond volgens de bijtellingsregeling. De cataloguswaarde van de auto is € 40.000. Het voordeel van het privégebruik wordt vastgesteld op 18,25% van de waarde van de auto (2025: 17% tot € 30.000 en 22% voor de overige € 10.000 van de cataloguswaarde). Bo heeft zelf de 'EV4U' aangeschaft, waardoor zij geen rekening hoeft te houden met een bijtelling.

Intermediaire kosten

Anna rijdt dus in een auto van de zaak waarbij het privégebruik al is bijgeteld bij het fiscaal loon. De kosten die Anna maakt voor de auto zijn intermediaire kosten. Een vergoeding hiervoor wordt niet als loon gezien, waardoor de werkgever de werkelijk gemaakte kosten onbelast kan vergoeden. Dit kan op declaratiebasis of bijvoorbeeld via een zakelijke laadpas.

Bo heeft een eigen auto. Voor zakelijk gereden kilometers kan de werkgever een gericht vrijgestelde vergoeding betalen van maximaal € 0,23 per kilometer (2025). Het deel van de laadkosten langs de weg dat toe te rekenen is aan de zakelijke kilometers wordt geacht onder de vergoeding te vallen. De € 0,23 geldt ongeacht de werkelijk gemaakte laadkosten langs de weg.

Als de werkgever meer vergoedt, wordt het meerdere beschouwd als loon voor de werknemer. De werkgever kan dit eventueel aanwijzen als eindheffingsloon ten laste van de vrije ruimte.

Laadpaal op kantoor

Om de overstap naar elektrisch rijden gemakkelijker te maken voor zijn werknemers heeft de werkgever laadpalen bij het kantoor geplaatst. De vergoeding voor het opladen van de auto bij een laadpaal op kantoor is voor beide werknemers hetzelfde als voor het opladen langs de weg. Anna maakt bij het opladen op kantoor intermediaire kosten, die tegen de werkelijke kosten kunnen worden vergoed. Bo kan een maximale

vergoeding van € 0,23 per kilometer ontvangen voor zakelijk gereden kilometers. Hieronder vallen ook de kilometers tussen de woon- en werkplaats van de werknemer.

Er ontstaat hier een praktisch probleem, aangezien Bo bij een lege accu niet alleen zakelijke kilometers oplaadt. Een mogelijke oplossing is om Bo een 'laadpas van de zaak' aan te bieden, waarmee overal kan worden geladen. Op deze wijze worden de laadkosten eenvoudig geadministreerd. Nadat Bo de zakelijke kilometers heeft doorgegeven, kan de maximale vergoeding van € 0,23 per kilometer worden toegepast om te bepalen of er een extra voordeel is dat aangemerkt moet worden als loon voor de werknemer of als eindheffingsloon wordt meegenomen door de werkgever.

Verduidelijking gegeven over voordeel

Beide werknemers maken gebruik van de mogelijkheid om een laadpaal bij hen thuis te plaatsen, omdat de werkgever bereid is om de kosten hiervoor te vergoeden. In de praktijk bestond onduidelijkheid over hoe dit voordeel moest worden gewaardeerd, maar de staatssecretaris van Financiën heeft hierover per besluit verduidelijking gegeven.

De auto van Anna is door de werkgever ter beschikking gesteld en het privégebruik is bijgeteld. De kosten voor het plaatsen van de laadpaal in of aan huis, inclusief eventuele aanpassingen aan het stroomnetwerk thuis (zoals een extra groep in de meterkast), vallen onder de terbeschikkingstelling van de auto. Er hoeft geen extra bedrag te worden toegerekend om het privégebruik van de auto van de zaak te waarderen. De elektriciteitskosten die Anna maakt voor opladen van de auto aan huis, zijn intermediaire kosten.

Maximale kilometervergoeding

Bo profiteert echter niet van de goedkeuring van de staatssecretaris. Als de werkgever de plaatsing van de laadpaal aan huis wil vergoeden, wordt teruggegrepen op de maximale kilometervergoeding. Alle bijkomende kosten voor de plaatsing, evenals de elektriciteitskosten voor het opladen van de auto aan huis, vallen onder de maximale kilometervergoeding van € 0,23 per kilometer voor Bo. Een aanvullende vergoeding boven dit bedrag is loon voor de werknemer, of kan als eindheffingsloon worden aangemerkt door de werkgever.

Als Anna en Bo besluiten hun dienstverband op te zeggen, hangt het van verschillende omstandigheden af of de laadpaal leidt tot een belastbaar voordeel. Volgens de Kennisgroep van de Belastingdienst wordt een laadpaal na installatie een onroerende zaak door natrekking door de grond. Afhankelijk van de bestemming van de grond kunnen Anna en Bo feitelijk eigenaar zijn geworden van de laadpaal.

Voor Anna geldt dat de laadpaal zelf niet ter beschikking is gesteld, maar is verstrekt door de werkgever. Dit valt onder de goedkeuring van de staatssecretaris. Zonder terugvorderingsmogelijkheid is er na beëindiging van het dienstverband geen nieuw genietingsmoment, omdat Anna al eigenaar was door natrekking. Dit betekent geen nieuw aanknopingspunt voor (loon)belastingheffing.

Door natrekking eigenaar geworden

Bo kon geen gebruik maken van de goedkeuring. De laadpaalkosten zijn al eerder in de fiscale heffing betrokken. Bij natrekking is Bo eigenaar geworden van de laadpaal, en na beëindiging van het dienstverband is er geen nieuw genietingsmoment.

Als er wel een terugvorderingsmogelijkheid was bedongen, maar de werkgever hier geen gebruik van maakt, ontstaat er een fiscaal voordeel voor beide werknemers. De hoogte van dit voordeel wordt bepaald aan de hand van de restwaarde van de laadpaal in het economische verkeer. Dit voordeel is of loon voor de werknemer of kan door de werkgever worden aangewezen als eindheffingsloon.

Geen sprake van nihilwaardering werkplekvoorziening

Onder bepaalde voorwaarden kan het ver- en gebruik van werkplekvoorzieningen op nihil worden gesteld. Dit geldt voor voorzieningen die de werkgever aan de werknemer met een privé-auto ter beschikking stelt om werkzaamheden op kantoor te kunnen uitoefenen, maar die de werknemer ook persoonlijk kan gebruiken. Hoewel de laadpaal op kantoor hieronder lijkt te vallen, ziet de Kennisgroep van de fiscus dit toch anders: dit is loon.

Bovendien vindt het genot van de voorziening (een opgeladen accu) vooral buiten de werkplek plaats. Daarom is bij een laadpaal op kantoor geen sprake van een werkplekvoorziening.

Maak duidelijke afspraken over laadpaal thuis

Maak over de laadpaal thuis duidelijke schriftelijke afspraken, bijvoorbeeld ook over wat met de laadpaal gebeurt als de werknemer verhuist of uit dienst treedt.

Denk bijvoorbeeld aan afspraken over het meeverhuizen van een laadpaal en wie dan de kosten betaalt.

Autoregeling

Bepalingen hierover kun je ook opnemen in een autoregeling van de onderneming. Daarin kun je ook andere afspraken over de laadpaal zoals vergoeding van de kosten en gebruik van een laadpas vastleggen.

Bepaling intermediaire elektriciteitskosten thuis opladen

Het bepalen van de intermediaire elektriciteitskosten bij het laden aan huis is in de praktijk ingewikkeld. Denk aan variabele energietarieven, vaste kosten bij een energiecontract of het hebben van zonnepanelen.

De Kennisgroep van de Belastingdienst geeft aan dat er moet worden uitgegaan van de 'integrale kostprijs' per kWh. Deze wordt berekend door de som van de variabele en vaste kosten te delen door de verbruikte kWh's. De vermindering van energiebelasting kan buiten beschouwing worden gelaten voor zover deze al wordt opgebruikt door het privégebruik van de stroom door de werknemer.

10. Wat is de fiscale vestigingsplaats van een rechtspersoon

Bij het bepalen van de fiscale vestigingsplaats van je bv spelen veel verschillende regels. Maar zeker is dat de plaats waar het kantoor of de fabriek van de bv daadwerkelijk staat, lang niet alles zegt over het land waar je belasting moet betalen. Waar kijkt de Belastingdienst naar als hij de fiscale vestigingsplaats van een bv moet bepalen?

Discussies over de vestigingsplaats van natuurlijke personen en vennootschappen zijn aan de orde van de dag. Hoofregel is dat de woonplaats van natuurlijke personen en de vestigingsplaats van lichamen wordt beoordeeld aan de hand van de omstandigheden (het zogenoemde domiciliebeginsel). Bij een natuurlijk persoon is van belang waar hij of zij het middelpunt heeft van zijn of haar persoonlijke belangen. Denk daarbij aan de woonplaats van het gezin, de plaats van de dienstbetrekking, het al dan niet aanhouden van een woning enzovoort. Voor vennootschappen is dit vaak een stuk minder eenvoudig vast te stellen.

Waar is feitelijke leiding gevestigd?

Om de verschillende factoren even langs te lopen voor de vaststelling van de vestigingsplaats van een rechtspersoon: uit jurisprudentie op dit gebied blijkt dat doorslaggevend is waar de 'feitelijke leiding' van de rechtspersoon zit. In juridische termen: de plaats waar het orgaan dat is belast met de leiding van de rechtspersoon (normaal gesproken het bestuur) feitelijk is gevestigd. Dit kan dus een andere plaats zijn dan waar de activiteiten van je bv plaatsvinden. De formele vestigingsplaats is in dit verband niet van belang.

Hoge Raad heeft invulling gegeven

De Hoge Raad heeft in meerdere arresten invulling gegeven aan het begrip feitelijke leiding. Kort gezegd gaat het om de plaats waar de belangrijkste beslissingen worden genomen over de onderneming. Daarbij draait het om de vraag: waar wordt het beleid bepaald en uitgevoerd? De volgende elementen spelen hierbij een centrale rol:

- Bestuursbesluiten: Waar worden de strategische beslissingen genomen? Denk aan investeringen, financiering, dividendbeleid en bedrijfsstrategie.
- Bestuursvergaderingen: Waar vinden deze plaats en wie neemt daadwerkelijk de besluiten?
- Feitelijke invloed: Wie heeft de doorslaggevende zeggenschap? Formele bestuurders zijn niet altijd bepalend als een ander feitelijk de touwtjes in handen heeft.
- Dagelijkse leiding: Waar wordt de bv aangestuurd op operationeel niveau?
- Administratie en organisatie: Waar wordt de administratie gevoerd en waar bevindt zich het centrale management?

Feitelijke situatie is belangrijk

Het gaat hier nadrukkelijk om de feitelijke situatie, niet om wat op papier is vastgelegd. De toevoeging 'feitelijk' is belangrijk. Die moet constructies voorkomen waarbij een bestuur om belastingredenen alleen op papier in een land besluiten neemt, terwijl de werkelijke besluitvorming in een ander land plaatsvindt. De fiscale gevolgen voor een vennootschap of aandeelhouder kunnen extreem zijn als er discussie is over de feitelijke leiding. Het maakt namelijk nogal een verschil of er belasting moet worden betaald op Curaçao, in Singapore of in Nederland.

Vestigingsplaatsfictie in de wet

Maar er speelt nog meer, namelijk de zogeheten 'vestigingsplaatsfictie' in de Nederlandse wet. Als een rechtspersoon is opgericht naar Nederlands recht, bepaalt de wet namelijk dat deze rechtspersoon geacht wordt in Nederland te zijn gevestigd. Dit betekent in principe dat elke naar Nederlands recht opgerichte rechtspersoon binnenlands belastingplichtig is voor de VPB, ongeacht de feitelijke vestigingsplaats. Je hebt een bv, dus ook op basis van deze regel is je vestigingsplaats Nederland.

Belastingverdragen spelen een rol

Tot slot spelen bij grensoverschrijdende zaken de belastingverdragen tussen landen nog een rol. Want alle (internationale) regels over de fiscale vestigingsplaats kunnen ertoe leiden dat een onderneming een dubbele vestigingsplaats heeft en de winst dus ook dubbel belast is. Die dubbele heffing wordt in de regel opgelost in belastingverdragen tussen landen. In de door Nederland gesloten verdragen is meestal vastgelegd dat de vestigingsplaats altijd in het land is van waaruit ook leiding wordt gegeven aan de rechtspersoon. Zodra de vestigingsplaats bekend is, kun je ook uit het verdrag afleiden welke belastingen je in welk land moet betalen. Daarbij is het goed om te weten dat het verdragenrecht boven het nationaal recht gaat. Is een bv naar Nederlands recht opgericht en volgens het belastingverdrag met een andere staat gevestigd in die andere staat, dan mag Nederland geen VPB heffen.

Grote gevolgen onjuiste inschatting

Een onjuiste inschatting van de fiscale vestigingsplaats kan grote gevolgen hebben:

- Dubbele belastingheffing: Twee landen heffen belasting over dezelfde winst.
- Naheffingen en boetes: De Belastingdienst kan correcties opleggen als de vestigingsplaats onjuist is vastgesteld.
- Verlies van fiscale voordelen: Denk aan verdragsvoordelen of deelnemingsvrijstelling.

Buitenland en feitelijke leiding

Een voorbeeld waarbij de vraag kan worden gesteld waar de fiscale vestigingsplaats is gelegen is een dga die emigreert terwijl zijn bv in Nederland blijft. Als de dga vanuit het buitenland de feitelijke leiding voert, kan de vestigingsplaats mee verhuizen. Ook bij internationale holdings waarbij vaak gewerkt wordt met buitenlandse bestuurders kan de vraag naar voren komen. Als deze bestuurders slechts formeel optreden en de beslissingen feitelijk in Nederland worden genomen, blijft Nederland leidend.

Discussies voorkomen

Om discussies met de fiscus te voorkomen, is het essentieel dat de feitelijke situatie aansluit bij de gewenste vestigingsplaats. Enkele praktische aandachtspunten:

- Zorg dat bestuursbesluiten worden genomen in het land van vestiging.
- Leg besluitvorming goed vast in notulen.
- Zorg voor voldoende lokale aanwezigheid (kantoor, bestuurders).
- Voorkom dat één persoon vanuit een ander land alle beslissingen neemt.

Buitenlandse holding

Veel ondernemers maken de fout te denken dat een buitenlandse holding automatisch betekent dat je geen Nederlandse belasting meer betaalt. Of ze vertrouwen op een brievenbusadres zonder echte activiteiten. De Belastingdienst prikt daar moeiteloos doorheen. Wil je problemen voorkomen? Zorg dan dat je structuur klopt met de werkelijkheid. Heb je een buitenlandse holding? Zorg dan voor echte activiteiten, werknemers en bestuur daar. En twijfel je over je structuur? Laat je goed adviseren voordat je internationaal uitbreidt of een nieuwe holding opzet.

Voor BTW is het een ander verhaal

In tegenstelling tot de VPB kent de BTW geen vestigingsplaatsfictie. Dat een lichaam naar Nederlands recht is opgericht, wil dan ook niet zeggen dat het lichaam voor de BTW dan ook in Nederland is gevestigd. Op basis van de Europese BTW-uitvoeringsverordening is de plaats van vestiging de plaats waar de centrale bestuurstaken van de onderneming worden uitgeoefend.

Disclaimer:

Bij de samenstelling van deze uitgave is naar uiterste betrouwbaarheid en zorgvuldigheid gestreefd.

De mogelijkheid bestaat dat sommige informatie na verloop van tijd verouderd of niet meer juist is.

Redu administratie en belastingadvies kan geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de gevolgen van activiteiten die worden ondernomen op basis van informatie in deze uitgave.